

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ A.** bytom S., **2/ M.**, bytom S., v dovolacom konaní zastúpených ustanoveným právnym zástupcom JUDr. P., H., proti žalovaným **1/ Mestu S.**, **2/ A.**, bytom S., právne zastúpeným JUDr. M., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v S., **3/ Š.**, bytom P., **4/ M.**, bytom P., **5/ J.**, bytom S., **6/ Z.**, bytom S., **7/ J.**, bytom S., **8/ J.**, bytom S., **9/ F.**, bytom S., **10/ K.**, bytom Z., **11/ E.**, bytom B., **12/ J.**, bytom O., Česká republika, **13/ MUDr. E.** bytom S., **14/ M.**, bytom S., **15/ M.**, bytom S., **16/ J.**, bytom S., **o nariadenie predbežného opatrenia** v konaní o určenie vlastníckeho práva, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6 C 256/2004, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 20. mája 2009 sp. zn. 4 Co 72/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením zo 6. marca 2009 č. k. 6 C 256/2004-224 zamietol návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým mal súd zakázať akokoľvek nakladať s parcelami a vykonávať akékoľvek stavebné práce úpravy a zdržať sa akýchkoľvek zásahov so nehnuteľnosťami a nariadiť stavebnému úradu zastavenie akýchkoľvek stavebných konaní, týkajúcich sa sporných parciel. Vychádzal zo záveru, že žalobcovia nepreukázali súdu ohrozenie svojho práva, nakoľko žalobcovia nie sú vedení ako vlastníci ani ako spoluvlastníci tých parciel ktoré sú predmetom sporu a teda ich právo ohrozené byť nemôže.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcov uznesením z 20. mája 2009 sp. zn. 4 Co 72/2009 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne posúdil nedôvodnosť podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Mal za to, že súd prvého stupňa správne uviedol, že žalobcovia nepreukázali nevyhnutnosť

dočasnej úpravy pomerov. Navyiac táto nevyhnutnosť nevyplýva ani z obsahu spisu. Odvolaciu námietku žalobcov týkajúcu sa neskúmania dôvodnosti návrhu na určenie vlastníckeho práva, ako aj nevykonanie dokazovania vypočutím svedkov, odvolací súd považoval za právne irelevantnú v štádiu konania a rozhodovania o predbežnom opatrení.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalobcovia. Žiadali, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia vrátil na nové konanie. Namietali, že postupom súdov im bola odňatá možnosť konať, lebo sa nevykonali všetky dôkazy. Poukázali predovšetkým na to, že súdy sa nezoberali neoprávneným vyvlastnením ich celého majetku, ktorý sa v súčasnosti rozpredáva.

Žalovaný 1/ k dovolaniu uviedol, že zotrváva na svojom stanovisku, ktoré uviedol pri podanom odvolaní žalobcov.

Žalovaný 2/ uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne v plnej miere sa stotožňuje s právnym posúdením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie žalobcov smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o nariadení predbežného opatrenia. Vzhľadom na povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na

podklade cudzozemského rozhodnutia alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 1, 2 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o predbežnom opatrení, prípustnosť dovolania žalobcov z ustanovenia § 239 O.s.p. preto nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu zmätočného rozhodnutia (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa komplexne otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v ust. § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Ustanovenie § 237 O.s.p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je viazaná na tvrdenie dovolateľov, že k vade došlo, ale na výskyt vady uvedenej v tomto ustanovení. Existenciu väd v zmysle § 237 písm. a/ - e/ a g/ O.s.p. dovolací súd nezistil.

Osobitne sa dovolací súd zaoberal námietkou dovolateľov, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný

postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkom odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkom konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníka konania nie je postupom, ktorým by mu súd odnímal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť len k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia. Pokiaľ dovolatelia namietajú aj nesprávne hodnotenie dôkazov, dovolací súd uvádza, že v prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania nemožno v danom prípade vyvodit' ani z ust. § 237 a ani z ust. § 239 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov podľa § 243 b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo, berúc zreteľ na to, že ide o konanie o predbežnom opatrení (§ 145 O.s.p.). Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátanie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2010

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta